

Programowanie obiektowe

Wykład 2: Typy proste, tablice, łańcuchy

dr inż. Marcin Luckner
mluckner@mini.pw.edu.pl

Wydział Matematyki i Nauk Informatycznych

Wersja 1.4
2 marca 2022

Projekt „NERW 2 PW. Nauka – Edukacja – Rozwój – Współpraca” współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Zadanie 10 pn. „Modyfikacja programów studiów na kierunkach prowadzonych przez Wydział Matematyki i Nauk Informatycznych”, realizowane w ramach projektu „NERW 2 PW. Nauka – Edukacja – Rozwój – Współpraca”, współfinansowanego jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Silne typowanie

- Java jest językiem *silnie typowanym*.
- Każda zmienna musi posiadać zadeklarowany typ.
- Typ jest określeniem klasy obiektu lub typem prostym.

Nazewnictwo zmiennych

Deklaracje zmiennych

```
String plikWejscowy;  
int liczbaRekordowDoWczytania;
```

- Nazwy zmiennych powinny oddawać ich znaczenie.
- Nie powinny zawierać informacji o typie danych.
- Więcej o nazewnictwie zmiennych w [Martin, 2010]
- Szczegółowe ograniczenia co do nazw dopuszczalnych w Javie [Schildt, 2020].

Typy proste

- Typy proste reprezentują liczby, znaki i wartości logiczne.
- Są jedynymi elementami Javy nie będącymi obiektami.
- Zostały wprowadzone, aby ułatwić przejście do Javy programistom C++.
- W przeciwieństwie do Pythona ich zakres jest stały i niezależny od procesora.

Liczby całkowite

Tabela 1: Zakres liczb całkowitych

typ	liczba bajtów	przybliżony zakres
<code>byte</code>	1	$[-128, 127]$
<code>short</code>	2	± 32 tysiące
<code>int</code>	4	± 2 miliardy
<code>long</code>	8	$\pm 9 \times 10^{18}$

- Stały zakres wartości zapewnia przenośność kodu pomiędzy platformami.
- Najczęściej używanym zakresem jest `int`.
- Pozostałe typy są używane przy ekstremalnych obliczeniach lub do redukcji zajętości pamięci.

Liczby rzeczywiste

Tabela 2: Zakres liczb zmiennoprzecinkowych

typ	liczba bajtów	liczba znaczących cyfr dziesiętnych
<code>float</code>	4	6-7
<code>double</code>	8	15

- W zapisie liczb rzeczywistych przecinek zmienia swoje położenie.
- Wskazane jest stosowanie typu `double`, aby zwiększyć precyzję obliczeń.
- Istnieją specjalne wartości do zapisu nieskończoności $\pm\infty$ i wartości nie będącej liczbą NaN.

Znak char

- Typ `char` miał w założeniu reprezentować pojedynczy znak.
- Zapis w kodowaniu UTF-16 pozwala na wyrażenie ponad 65 tysięcy unikalnych znaków.
- Jednak wprowadzenie do kodowania języków wschodnich doprowadziło do przekroczenia zakładanego zakresu i interpretacja `char` przestała być jednoznaczna.
- W efekcie bezpieczniej jest używać łańcuchów znaków `String`.

Typ logiczny `boolean`

- Typ logiczny `boolean` reprezentuje wartości:
 - prawda (`true`)
 - fałsz (`false`)
- Wartości logicznych nie można konwertować na wartości całkowite (0, 1).
- Dzięki temu unikamy pomyłek między przypisaniem (`x = 0`), a porównaniem (`x == 0`)

liczby jako obiekty

Tabela 3: Zakres liczb zmiennoprzecinkowych

typ prosty	typ złożony
<code>byte</code>	Byte
<code>short</code>	Short
<code>int</code>	Integer
<code>long</code>	Long
<code>float</code>	Float
<code>double</code>	Double
<code>char</code>	Character
<code>boolean</code>	Boolean

- Typy proste mają swoje odpowiedniki obiektowe.
- Obiekty reprezentują typy proste i oferują dodatkowe API.

Pakowanie i rozpakowywanie

Relacje między typami prostymi a złożonymi

```
1  int i, j, k;
2
3  i = 10;
4  j = 20;
5  k = i + j;
6
7  Integer objectI, objectJ, objectK;
8
9  objectI = i; //new Integer(i);
10 objectJ = j; //new Integer(j);
11 objectK = objectI + objectJ;
12 objectK = i + j;
13 objectK = objectI + j;
14
15 short s =objectK.shortValue();
16 s = (short) k;
```

Łańcuchy znaków String

- Klasa `String` reprezentuje teksty w kodowaniu Unicode (UTF-16).
- Znaki są indeksowane od 0.
- Oferuje szerokie API do pracy z tekstami (zobacz np. [Horstmann, 2019])
- Automatyczna konwersja innych typów.
- Konkatenacja (operator `+`).
- Obiekty klasy `String` są niezmiennie.

Niezmienność tekstów

- Utworzony `String` nie może być modyfikowany. Nie da się zmienić poszczególnych znaków w tekście.
- Dlatego konkatencja tekstów tworzy nowy obiekt.

Łączenie tekstów

```
1 String s1 = "The first line";  
2 String s2 = s1.substring(4,9);  
3 s1 = s1 + " is " + s2;
```

- Niezmienność umożliwia współdzielenie tekstów.
- Wszystkie teksty znajdują się w jednej puli.
- Odwołując się do tego samego tekstu w różnych miejscach kodu, nie musimy tworzyć jego kopii w pamięci.

Tablice Array

- Tablica Array jest obiektem zawierającym zbiór elementów tego samego typu.
- Posiada publiczne pole `length` informujące o liczbie elementów w tablicy.
- Chcąc stworzyć tablicę, musimy skorzystać z operatora `new` i zadeklarować ilość potrzebnej pamięci.

Alokacja tablicy

```
1 int [] tablica = new int [100];
```

Deklaracja a alokacja

- Sama deklaracja typu i nazwy tablicy nie powoduje przydzielenia pamięci.

Deklaracja tablicy

```
1 int [] tablica1;  
2 int tablica2 [];
```

- Dopiero użycie operatora `new` alokuje pamięć i pozwala inicjować tablicę wartościami.

Alokacja tablicy

```
1 tablica1 = new int [3]; //memory allocation  
2 int [] tablica3 = {0,0,0}; //memory allocation and  
   initiation
```

Inicjacja tablicy

- Nowe tablice liczb są inicjowane zerami.
- Elementy logiczne przyjmują wartość `false`
- Obiekty przyjmują specjalną wartość `null`.

Tablice wielowymiarowe

- Tablice są obiektami jednowymiarowymi (wektorami).
- Można stworzyć tablicę wielowymiarową zagnieżdżając tablice wewnątrz tablicy
- Należy pamiętać o konieczności alokacji zagnieżdżonych tablic.

Tablice wielowymiarowe - przykłady

Tablica dwuwymiarowa

```
1 int tablicaDwuWymiarowa [][]; //declaration
2 tablicaDwuWymiarowa = new int [3][]; //allocation
3 tablicaDwuWymiarowa [0] = new int [5]; //add first row
   for second dimension
4 tablicaDwuWymiarowa [1] = new int [5];
5 tablicaDwuWymiarowa [2] = new int [5];
```

Tablica trójkątna

```
1 int [][] tablicaTrojkatna = new int [10][] ;
   //declaration
2 for (int i=0; i<tablicaTrojkatna.length; i++)
3     tablicaTrojkatna [i] = new int [i+1];
```

Tablice wielowymiarowe - inicjalizacja

- Tablicę wielowymiarową można inicjować podczas deklaracji

Inicjalizacja tablicy

```
1 int tablica1 [][] = {{0,1,2}, {5,5,5}, {3,2,1}};
```

- Można także odroczyć inicjację elementów

Inicjalizacja tablicy

```
1 int tablica2 [][] = {{1}, null , {0,0,1}};  
2 tablica2 [1] = new int [10];
```

Tablice wielowymiarowe - przeglądanie

Przeoglądanie tablicy

```
1 for(int i=0; i<tablica2.length; i++){
2   for(int j=0; j<tablica2[i].length; j++)
3     System.out.print("["+tablica2[i][j]+"]");
4   System.out.println();
5 }
```

Wynik

```
[1]
[0][0][0][0][0][0][0][0][0][0]
[0][0][1]
```

Alternatywnie wywołanie

```
1 System.out.println(Arrays.deepToString(tablica2))
[[1], [0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0], [0, 0, 1]]
```

Przykładowy program

```
1 package pl.edu.pw.mini.mluckner.op.lecture02;
2
3 public class FirstExample {
4     private String[] strings;
5
6     public FirstExample(String[] strings) {
7         this.strings = strings;
8     }
9
10    public static void help() {
11        System.out.println("Find the longest String");
12    }
13
14    public int findLongestString() {
15        int longestLength = 0;
16        for(String string:strings) {
17            if(string.length() > longestLength) {
18                longestLength = string.length();
19            }
20        }
21        return longestLength;
22    }
23
24    public static void main(String[] args) {
25        FirstExample firstExample = new FirstExample(args);
26        help();
27        System.out.println("The longest String has
28            "+firstExample.findLongestString()+" chars.");
29    }
30 }
```

Bibliografia

[Horstmann, 2019] Horstmann, C. S. (2019).

Java. Podstawy. Wydanie XI.

Helion.

[Martin, 2010] Martin, R. C. (2010).

Czysty kod. Podręcznik dobrego programisty.

Helion.

[Schildt, 2020] Schildt, H. (2020).

Java. Kompendium programisty. Wydanie XI.

Helion.